

అమావాస్య చీకటి. సమయం రాత్రి పన్నెండు గంటలు. అలసి సాలసిన ప్రాణులు ఆదమరివి నిద్రిస్తున్న వేళ. విఘాతంగా వాన దేవుడు ప్రళయం సృష్టిస్తున్నాడన్నట్లు భోరున కుంభవర్షం. ఫెళ ఫెళ లార్చాలతో, ఉరుము లతో వాన అంతకంతకు అధికమవుతుంది. ఉదయం నుండి ప్రశాంతంగా వున్న వాతావరణం ఒక్కసారే మారిపోయింది ప్రకృతి ధర్మాన్ని సూచిస్తూ...

గదిలో బెడ్ పై నిద్రపట్టక అటు ఇటు దొర్లు తుంది కామాక్షి. అంతుపట్టని ఆలోచనలు జోరీ ల్లాగ ముసురుతుంటే, తీరని వాంఛలేమో తెగ వేధిస్తుంటే విరాకెత్తి పోయిందామెకు. అంత రంగకడలిలో ఎగిసి పడుతున్న అశల కెరటాలు. అంతులేని మానసిక వ్యధకు శిలగా మారిన మనసు, తృప్తి కోసం తపిస్తున్న వయసు. తల్లి కావాలనే తపన ప్రతి తరుణికి సహజం. మరి తనకు నెలకో పదిరోజులైన ఇంటిపట్టు నుండని భర్తను, అలాంటి భర్తను తనకు కట్టబెట్టిన తల్లి దండ్రులను శపించింది ఆ తరుణంలో. అతను తాళి కట్టింది 'మని'కే గాని మనసున్న మగువకు కాదు. అతను తనతో పంచుకున్న రాత్రులు తలమకొంటే మనసు మూగగా రోధిస్తుంది. పెళ్లి అయిన మూడు సం.లు అయినా తను తల్లిగాక పోవడానికి కారణమైన బిజినెస్ మైండ్ భర్తపై కసి, క్రోధం ఉమ్మడిగా పెల్లుబికాయి. ఎటు తోచక లేచి గదిలో పవార్లు వేయడం మొదలెట్టింది. అలా రెండుసార్లు అటు ఇటు

మిడ్నైట్ గాల్

తిరిగిందో లేదో ఎదురుగా బెడ్ రూం కిటికీ పక్కన ఏదో కదులుతున్న ఆకారంపై దృష్టి పడింది. ఇంత రాత్రివేళ ఎవరు, మరోసారి సరిశీలనగా చూసింది. ఎవరో వ్యక్తి వర్షం బాధ తట్టుకోలేక ఇబ్బంది పడుతున్నాడు. క్షణం సేపు ఆలోచించింది తలుపు తీర్చామా వద్దాని. ఆప దలో వున్నవారికి ఆశ్రయమివ్వడంలో తప్పేమి లేదని మనసు ఓప్పుకున్నాక బయటి లైటు వేసి తలుపు తీసింది.

ఆ వ్యక్తిని చూసి భిన్నురాలైంది కామాక్షి అతను మోహన్, డిగ్రీలో తన క్లాస్ మెట్. "కామాక్షి మీరా" అశ్చర్యంగా అడిగాడు మోహన్.

"అవును నేనే. ముందు లోనికి రా వర్షంలో తడుస్తున్నావు" అంది కామాక్షి.

"ఆకస్మికంగా విక్కుకుపోయిన తనకు ఆశ్రయం లభించడంతో ఆనందంతో లోనికొచ్చి బట్టలు మార్చుకున్నాడు. ఆ తర్వాత ఇద్దరు అరగంట సేపు కబుర్లలో పడ్డారు. ఫ్రేండ్ మ్యా రేజ్ కనివచ్చిన మోహన్ ఇలా తనింటికి రావడం అదృష్టంగా భావించింది కామాక్షి. మోహన్ కి పెళ్లి అయిందని ఒక పాప, బాబు వున్నారని స్టేట్ బ్యాంకులో ఉద్యోగమని తెలుసుకుంది కామాక్షి. ఆమె గురించి కూడా అనేక విషయాలు అడిగి తెలుసుకున్నాడు మోహన్.

ముఖ్యంగా ఆమె తల్లి కావాలని తపన పడు తున్నట్టు.

"కామాక్షి గారు నాకు నిద్ర వస్తుందండీ" అవులింత తీస్తూ అన్నాడు మోహన్.

"అలాగే అదిగో మీ గది అని చూపించింది కామాక్షి సరిగ్గా తన బెడ్ రూంకు ఎదురుగా వున్న గదివేపు.

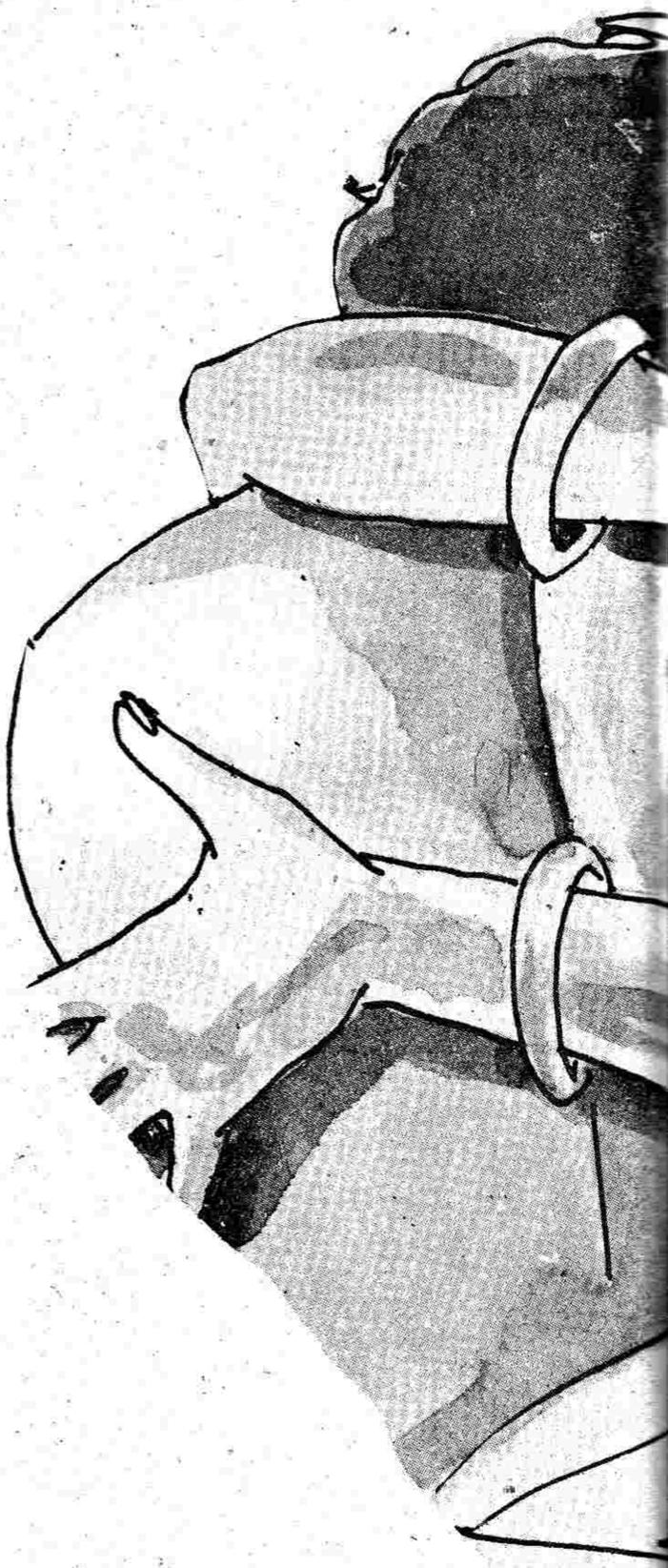
"ఓ.కె. గుడ్ నైట్" అంటూ గదిలోకెళ్లి బెడ్ పై మేను వాల్చాడు.

"గుడ్ నైట్" అంటూ తన గదిలోకొచ్చింది కామాక్షి. పడుకున్నదన్న మాటేగాని నిద్ర ఎంత మాత్రం రావటం లేదు. బయట జోరు వాన, హోరుగాలి తగ్గలేదు. కామాక్షి తో కోరిక మరొక్కసారి రగిలింది. తన వాంఛ తీరడం కోసం ఇదే అదునైన తరుణం. మోహన్ మరెవరో కాదు తనకు పరిచయమున్న మంచి మనసుగల వ్యక్తి. అతని సాంగత్యం కోసం తన తన లాడింది తనువు. శరీరం నీతి అనే ఒడ్డు దాలుతుంటే మనసు అడ్డు చెప్పడానికి సాహసించలేకపోయింది. డ్రస్ వేసి వేసుకొని అడుగు లో అడుగేసుకుంటూ అతని గదిలోకి ప్రవేశించింది.

డోరు క్రిమినన్న శబ్దానికి అప్పుడే నిద్రలోకి జారుకొంటున్న మోహన్ కొద్దిగా కళ్ళు తెరిచాడు. ఎదురుగా కామాక్షి తెల్లని నైటీలో అజం

తా శిల్పం జీవం పోసుకొని స్టేస్ మార్పిందా అన్న బ్రాంతి. ఉల్లి పొరలాంటి అతి పలుచనైన నైటీ ఆమె ప్రతి అవయవం స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. ట్యూబ్ లైట్ కాంతిలో అరమోడ్లు కన్నుల తోనే ఆమె ప్రతి అందాన్ని అస్వాదించసాగాడు

... వెన్నెల సెలయేళ్లులాంటి కళ్ళు... మంచు బిందువులతో తడిసిన గులాబి రేకుల్లాంటి చెక్కిల్లు... దొండపండులాంటి పెదాలు... శంఖం లాంటి కంఠం... మగసిరి సవాలు వేసే వక్ష సంపద లోన బ్రా కూడ వేసుకోలేదేమో ఫ్రీగా ఉచ్ఛ్వాస విశ్వాసాలకు ఎగిసిపడుతున్నాయి. ఆరెంటి మధ్య సన్నటి రేఖ సముద్రపు అంచులాంటి పొట్ట మీదుగా వెళ్లి ఎక్కడో అదృశ్యమైంది. వచ్చి అతని పక్కన పడుకుంది కామాక్షి. అయినా ఏమి ఎరుగునట్లు నిద్ర వటించాడు మోహన్.

రువ తీసుకొని ఆమె తన ఎడమ కాలిని తనిపై వేసేసరికి ఇటు తిరిగి చూసాడు. మల్లె పువ్వులాంటి పరుపుపై మందారంల పడుకొన్న మేని చూసేసరికి నరాలు జిప్సయ్యాయి.

“మోహన్” పిలిచింది కామాక్షి అర్థిం గా.

“ఆమె పెదాలపై తన పెదాలు కలుపడమే తని జవాబైంది. అతని మెడ చుట్టు చేతులేసి ల్లుకుందామె. స్వాంజిల్లా ఉత్తుంగ వక్షోజాలు తని ఎదకు హత్తుకుపోయేసరికి నరాలలోని ర

NAABEWARAO

మాధురి కలల రాజు

ఎవరు?

‘అందరు ఆడపిల్లల్లా మీరు ఏ రాజ కుమారుడి కోసమైనా కలలు గంటున్నారా’ అని మాధురి దీక్షిత్ ని ప్రశ్నించినప్పుడు.

“అవును నేను అందరి లాంటి ఆడపిల్లనే! నేను కలలు గంటాను. నా కలలు రేరాజు ఎవరో తెలుసా? కెనిరోజర్స్ మరియు గ్రేగర్ పెక్ల రూపురేఖలతో ఫోలి వంటాడు” అని చెప్పిం దట మాధురి.

క్రం నైంటి స్పీడందుకుంది. క్షణకాలంలో నైటి హ్యాక్స్ తొలగిపోయాయి. అతను అప్పుడు పుట్టి వ బాబులా మారాడు.

కోరిక... వర్షం... చలి... ఎకాంతం... ఆరాటం...

పెదాలు కసిగా నలుగుతున్నాయి. కొండలో మల్లో మెల్లమెల్లిగా కదిలాడే గ్లేసియర్ లా అతని వేత్తివేళ్ళు ఆమె నడుం వాజాకు తనాల నుండి జారి ఎబ్డొమెన్ మీదకు కదిలాయి. మృదు మం జల వీణవాద తరంగాలు అలవోకగా సృశించి నట్లు ఫీలయి తన్మయత్వంతో పాలు తపన; తృప్తి, మరింత పెరిగాయి ఆమెలో. అతనిలో పొరుషం పడగ విప్పింది. ఆమెలో కోర్కెల అగ్నిపర్యతం ఫటాపంచలైంది.

నాలుగు కాళ్లు సంకెళ్ళుగా జత కలిసి, తుమ్మెద వాలి మకరందం గ్రోలని కుసుమం లాంటి ఆమెలో అతను స్వర్ణ సుఖాలని అందుకో సాగాడు.

పూసాత్తిళ్లను మించిన ఆమె సుతి మెత్తని మేని వత్తిడి అతన్ని వున్నట్టుని వేస్తుంటే అంత కంతకు విజృంభించసాగాడు. అనంద సాగరం లో తేలియాడుతు అతనికి మరింతగ సహకరి స్తుంది ఆమె. ఇరువురి తనువుల నుండి స్వేదం లావాలా ప్రవహిస్తుంది. పెదవుల మంబనం త నువుల సంగమంతో పోటీపడి, హోరాహోరా పోరుసల్పి తడిసి ముద్దయిన శరీరాలు పక్కకు ఒరిగాయి తృప్తితో.

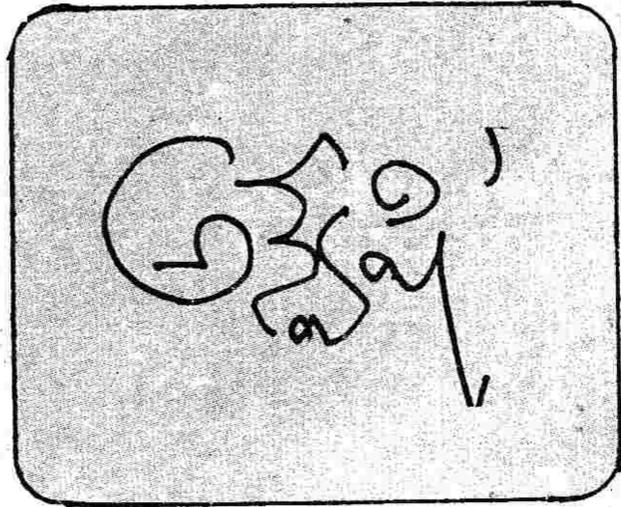

ఉదయపు సూర్యుని నులి వెచ్చని కిరణాలు చెక్కిల్లకు సోకగానే బద్దకంగా ఒళ్లు విరుస్తూ లేచి

పక్కకు చూసిన కామాక్షి క్షణం సేపు నివ్వెర పోయింది. మోహన్ ఎక్కడికెళ్లాడు. ఎదురుగా టేబుపై రెప రెపలాడుతూ ఉత్తరం కన్పించింది.

“డియర్ కామాక్షిగారు,

మీరు అర్ధరాత్రి ఇచ్చిన ఆశ్రయానికి కృతజ్ఞు తలు. తల్లి కావాలని కోరుకోవడం సహజమే అయినా, తప్పు వేయడం మాత్రం నేరం. మీరు రాత్రి వేసిన తప్పుకు ఫలితం కూడా అభించదు. ఎందుకంటే నాకు సంవత్సరం క్రితమే ఫ్యామిలీ ప్లానింగ్ ఆపరేషన్ అయ్యింది. అలాగని నన్ను అవకాశవాదిగా అనుకోకండి. వలచి వచ్చిన వని తను తిరస్కరించకూడదు. అదే నేను వేసాను. మున్నించే వాడైన, మనసిచ్చిన వాడైన మగడె నండి. మీ వారిని మీ వైపు మారుకోండి. అతనితో సాంగత్యమే మీకు న్యాయసమ్మతం ప్రీ

తలమకుంటే సాధించనిది లేదు ప్రయత్నిం చండి. మీ మనసు నొప్పిస్తే క్షమించగలరని కోరు కుంటూ సెలవ్.”

మీ మిడ్ నైట్ గెస్ట్

ఉత్తరం చదివిన కామాక్షికి జ్ఞానోదయ మైంది.

